

วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘

วันอาสาฬหบูชา ประกอบด้วยคำ ๒ คำ คือ **อาสาฬห** (เดือน ๘ ทางจันทรคติ) กับ **บูชา** (การบูชา) เมื่อรวมกันจึงแปลว่า การบูชา ในวันเพ็ญ เดือน ๘ นับเป็นวันที่สำคัญในประวัติศาสตร์แห่งพระพุทธศาสนา คือวันที่พระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมเทศนา หรือหลักธรรมที่ทรงตรัสรู้เป็นครั้งแรกแก่ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ดังนั้นธรรมเทศนาที่ทรงแสดงครั้งแรก จึงได้ชื่อว่า **"ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร"** แปลว่า พระสูตรแห่งการหมุนวงล้อธรรม

วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘

เข้าพรรษา แปลว่า "พักฝน" หมายถึง พระภิกษุต้องอยู่ประจำ ณ วัดใดวัดหนึ่งระหว่างฤดูฝน โดยเหตุที่พระภิกษุในสมัยพุทธกาล มีหน้าที่จะต้องจาริกโปรดสัตว์ และเผยแผ่พระธรรมคำสั่งสอนแก่ประชาชนไปในที่ต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องมีที่อยู่ประจำ แม้ในฤดูฝน ชาวบ้านจึงตำหนิว่าไปเหยียบข้าวกล้า และพืชอื่น ๆ จนเสียหาย พระพุทธเจ้าจึงทรงวางระเบียบการจำพรรษาให้พระภิกษุอยู่ประจำที่ตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน คือ เริ่มตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี เรียกว่า **"ปริมพรรษา"**

